

RAŠTŲ PASAKOJIMŲ METAS

Normanas Hilas
(Paremta tikra istorija)

Ši istorija nutiko Ganoje.

Dabar skaitymo metas“, – pasakė ponas Otu. „Niamajus atsisėdo tiesiai. Skaitymo metas buvo smagus.

Kiekvieną dieną mokykloje jų mokytojas garsiai skaitė iš knygos mokiniams. Kartais jis skaitė apie gyvūnus. Kartais jis skaitė apie žmones kitose šalyse. O kartais jis klausdavo mokinių, ar jie turi kokią knygą, iš kurios norėtų, kad jis jiems paskaitytų.

„Ar kas turi knygą, iš kurios norėtų, kad šiandien paskaityčiau?“ – paklausė ponas Otu.

Niamajus pakėlė ranką: „Aš turiu!“ Jis atidarė krepšį ir išsitraukė savo mėgstamiausią knygą. Tai buvo Mormono Knygos pasakojimų knygelė! Jis pasiėmė ją, kad skaitytų po pamokų, laukdamas, kol jį pasiims mama. Matydamas paveikslėlius jis galėjo geriau suprasti Raštų istorijas.

„Ar kas turi knygą, iš kurios norėtų, kad šiandien paskaityčiau?“ – paklausė ponas Otu.

DŽENO LUI ILLUSTRACIJA

Ponas Otu nusišypsojo pamatęs didelę knygą: „Nebus laiko ją visą skaityti. Ar žinai, kokią vietą norėtum, kad paskaityčiau?“

„Taip, – atsakė Niamajus. Jis vertė puslapius, kol rado savo mėgstamiausią istoriją. – Gal galite perskaityti šitą? Ji vadinasi „Lehio sapnas“.“

„Apie ką šis pasakojimas?“ – paklausė ponas Otu.

„Jis apie pranašą, mačiusį regėjimą. Jis matė nuostabų medį su skaniu vaisiumi. – Niamajus bakstelėjo į paveikslėlį su medžiu. – Jis norėjo, kad jo šeima kartu su juo valgytų to vaisiaus. Ar perskaitysite jį?“ Niamajus padavė savo mokytojui knygą.

„Žinoma“, – pasakė ponas Otu. Tada jis pradėjo garsiai skaityti. Jis skaitė apie siaurą kelią, vedantį prie medžio. Jis skaitė apie geležinę lazda. Ir jis skaitė apie įsakymų laikymąsi.

Niamajaus draugas Selormas pakėlė ranką. „Koks tai buvo medis?“ – paklausė jis Niamajaus.

„Nežinau, – atsakė Niamajus. – Bet vaisius buvo labai geras. Turėjo būti geresnis už mango medį!“

Tada Niamajus susimąstė. „Bažnyčioje sužinojau, kad vaisius reiškia Dievo meilę. Todėl nenuostabu, kad jis buvo toks skanus ir ypatingas!“

Pamokai pasibaigus Niamajus sėdėjo lauke ir laukė mamos. Jis išsitraukė savo Mormono Knygos pasakojimų knygelę, kad dar paskaitytų.

„Tai buvo šauni istorija, – pasakė Selormas. Jis prisėdė greta Niamajaus. – Ar galiu kartu su tavim paskaityti daugiau?“

„Taip!“ – Niamajus atsivertė kitą istoriją. Jie skaitė apie Abinadį ir karalių Noją.

Atėjo pasiklausti ir daugiau bendraklasių. Kai jiems kildavo klausimai, Niamajus į juos atsakydavo. Jis netgi užduodavo jiems klausimų, kad patikrintų, kaip jie klausėsi skaitomų istorijų!

Netrukus Niamajus pastebėjo link jų einančią savo mamą. „Ačiū, kad paskaitėte su manim“, – pasakė jis kitiems vaikams. Jis užvertė knygą ir nusišypsojo. Jis džiaugėsi, kad jo draugams kaip ir jam patiko jo mėgstamiausios istorijos. ●